

fulde være et Udtryk af Folkets Meninger og Duffer med Hensyn til det vigtige Spørgsmaal, den skal bringe sin Afgjørelse nærmere, saa maatte den have været afgiven af folkevalgte Mænd. Det er den ikke; det er et Arbejde, foretaget af Mænd, som Regjeringen dertil særligen har bestiftet. Jeg seer derfor heller ikke Andet, end at vi maae betragte denne Betænkning som et Materiale, Regjeringen, til fra sit Standpunkt at bedømme denne vigtige Sag, har tilveiebragt; men det er end ogsaa kun eet af Materialerne til at kunne bedømme Sagen, det vilde end ikke kunne være tilfredsstillende for at bringe nogen moden Dom hos os tilstede. Det forekommer mig derfor, at ville være i og for sig kun stiftet til at give en eenstødig Anskuelse om et Spørgsmaal af den Natur, hvis dette ene Materiale blev forelagt; men paa den anden Side forekommer det mig ogsaa, at naar Folkethinget tager, hvad her er foreslaaet, en Beslutning om at see det fremlagt, saa tillægger det allerede forud denne Notabelbetænkning en særegen Betydning fremfor ethvert andet Punkt, der kan og maa komme under Overveielse under denne høist vigtige Sags Afgjørelse (Nei! Nei!). Ja, saaledes staaer det for mig idetmindste. Jeg kan fra et parlamentarisk Standpunkt ikke opfatte en saadan Beslutning anderledes; jeg troer ialtsald den let kan udlægges saaledes, og vi kunde maaffee paa en eller anden Maade derved præjudicere Spørgsmaalets endelige Afgjørelse. Det er Grunden, hvorfor jeg, idetmindste som Sagen endnu stiller sig, efter hvad der hidtil er fremkommet, hvor der kun har været talt om at fremlægge Betænkningen, — jeg veed ikke engang, om man herved kun har forstaaet Majoritetens Betænkning (flere Stemmer: Nei! Nei!), ja, det er dog ikke fremfat, som om man dermed mener hele det fuldstændige Arbejde med Dissentserne i de forskellige Punkter, eller dog i alle Tilfælde kun det ene Materiale, som man hidtil har til at bedømme Sagen: Grunden, hvorfor jeg ikke kan tilraade at optage dette enkelte Led, der som saadant jo desuden maa blive indlemmet i de Meddelelser, som Regjeringen (Hør!) har lovet, og lovet meget snart at bringe for Forsamlingen, saa jeg troer, at det endogsaa i

saa Henseende vil være temmeligt overflødig fra vor Side at forlange denne Enkeltighed særlig fremdragen.

Formanden: Jeg skal for at forebygge Misforstaaelse, bemærke, at der ikke her er Tale om, at Thinget skal tage den Beslutning, at Betænkningen bliver at forelægge, men blot om, at Thinget skal beslutte at opfordre Regjeringen til at meddele Betænkningen. Endvidere skal jeg bemærke, at det efter den Maade, hvorpaa den foreslaaede Beslutning er redigeret, umuligt kan være Meningen at indskrænke Begjæringen alene til den Deel af Betænkningen, der er Majoritetens, idet nemlig Forslaget gaaer ud paa at begjære „den Betænkning, som er afgiven af de i afgivte Sommer i Flensborg forsamlede Notabler.“

Sjæberning: Hvad Formanden nu har sagt, var egentligt det, som svævede mig paa Tungen, da jeg begjærede Ordet. Jeg havde troet, at det Retteste havde været at give dette Forlangende, som jeg antog, da det kom fra den Side, som Ministeriet saa stadigen stemmer med (Hør!), ikke var ufsærkomment for Ministeriet, vor Samstemning og overladt til Ministeriet siden at tage en saa fri Beslutning i den Retning, som det vilde. Man har ved at bringe Sagen til yderligere Forhandling givet den en større Vigtighed end jeg troer den burde have, og derfor har jeg beholdt Ordet, efter engang at have taget det, for at yttre, at jeg har forstaaet Forlangendet som et ganske simpelt Forlangende om en Oplysning, der maa vedkomme os, saa godt som den vedkommer Ministeriet. Jeg kan paa ingen Maade samstemme deri, at dette Udbytte af Notabelforsamlingen slet ikke skal være Andet end en oplysende Meddelelse til Ministeriet; thi paa den Maade, Notabelprojectet er meddeelt os, om jeg har forstaaet ret, som Udbytte af en Underhandling med de fremmede Magter, er det dog noget mere og maa have en dybere Betydning. Jeg skal vel vide at lægge Vægt paa folkevalgte Mænds Stemme, men derfor kan jeg ikke forkaeste de Mænds Stemme, som Regjeringen, saaledes som Omstændighederne være, har troet at maatte stille i Stedet;